

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010061
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010061.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obvinenému N. R., nar. XX.XX.XXXX v R., okres D., trvale bytom Mesto D., pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.2 písm.a) Tr.zák. a obvinenému G. G. , nar. XX.XX.XXXX v R., okres D., trvale bytom Mesto D., pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. b) Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.10.2017 prejednal sťažnosť poškodenej G. L. proti uzneseniu Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 8.3.2016, sp. zn. 1T/14/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods.3 Tr.por. sa výroková časť napadnutého uznesenia dopĺňa o nasledujúci výrok:

Podľa § 281 ods.3 Tr.por. sa poškodená G. L., nar. XX.X.XXXX, bytom U. - V., F. A. T. č. XXX/XX, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi pod sp. zn. 2Pv 32/2015 podal dňa 4.2.2016 na Okresný súd v Prievidzi obžalobu zo dňa 1.2.2016 na obvineného N. R. pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.2 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 224/2010 Z.z., na obvineného G. G. pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 224/2010 Z.z. a na obvineného G. Q. pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.2 písm. a) Trestného zákona.

Samosudca Okresného súdu v Prievidzi po preskúmaní obžaloby napadnutým uznesením zo dňa 8.3.2016, sp. zn. 1T/14/2016 rozhodol tak, že

podľa § 290 ods.1 Trestného poriadku, § 281 ods.2 Trestného poriadku s použitím § 215 ods.2 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie proti obvinenému N. R., nar. XX.XX.XXXX v R. a proti obvinenému G. G., nar. XX.XX.XXXX v R., pre skutok obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi, sp. zn. 2Pv 32/2015 zo dňa 01.02. 2016, kvalifikovaný u obvineného N. R. ako prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.2 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 224/2010 Z.z. a u obvineného G. G. ako prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 224/2010 Z.z., ktorého sa dopustili tak, že v bližšie nezistený deň v čase okolo 02.00 hodiny v období od 18. marca 2010 do 23. marca 2010 v obci D. vykonali vlámanie do uzamknutej budovy farnosti s popisným číslom XX a to tak, že obvinený G. G. a obvinený G. Q. preskočili uzatvorenú vchodovú bránu, pričom osoba M. L. zostala vonku dávať pozor, obvinený G. G. páčidlom vylomil v oblasti zámku vchodové dvere do fary a následne spolu s obvineným G. Q. vošli dovnútra, odkiaľ odcudzili fotoaparát značky CANON, vojenský ďalekohľad, videoprehrávač, kovovú káricku, potraviny a alkohol, po čom mobilným telefónom obvinený G. G. zavolať na miesto obvineného N. R., ktorý ich tam predtým doviezol

na osobnom motorovom vozidle VW Vento zelenej farby nezisteného evidenčného čísla, kde mu všetky odcudzené veci naložili do batožinového priestoru vozidla a odišli preč, čím spôsobili odcudzením vecí poškodenej G. L. a D.. Q. L. škodu vo výške 188,55 eur, hoci obvinený G. G. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T/14/2006 zo dňa 29. apríla 2009, právoplatným dňa 19. novembra 2009 za prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona a iné, zastavil, pretože trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný trestný čin bol obvinenému N. R. uložený rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T/138/2009 zo dňa 20.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2014, kde bol obvinenému uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a pretože trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný trestný čin bol obvinenému G. G. uložený trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T/90/2010 zo dňa 29.04.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2010, kde bol obvinenému uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 1 (jeden) mesiac so zaradením do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť poškodená G. L., ktorá uviedla, že nesúhlasí so sumou uvedenou v uznesení za odcudzené veci, pretože škoda, ktorá vznikla na odcudzených veciach a ktorú si uplatnila, bola vyššia a to 2488 Eur, podľa dokladov ktoré predložila aj na polícii v rámci prípravného konania.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k nasledujúcim záverom.

Pokiaľ ide o hodnotu odcudzených vecí uvedených v skutkovej vete napadnutého uznesenia je potrebné uviesť, že okresný súd vychádzal z podanej obžaloby a tiež vykonaných dôkazov v rámci prípravného konania. Je pravdou, že v prípravnom konaní poškodená uvádzala hodnotu odcudzených vecí vyššiu ako je uvedená v skutku obžaloby a uznesenia, na preukázanie ktorej predložila i príslušné doklady. No je potrebné uviesť, že poverený príslušník PZ v rámci prípravného konania zadovážil vo veci odborné vyjadrenia na ohodnotenie odcudzených vecí (č.l. 82-86 trestného spisu), na podklade ktorých bola hodnota týchto odcudzených vecí stanovená na celkovú sumu 188,55 Eur, pričom okrem potravín bol u ostatných vecí zohľadnený i ich vek a dátum nadobudnutia. Z uvedeného dôvodu je nutné uviesť, že takto stanovená hodnota odcudzených vecí, ktorá je súčasne spôsobenou škodou, má podklad vo vykonanom dokazovaní. V tomto smere teda sťažnosť poškodenej nie je dôvodná.

Na druhej strane krajský súd zistil, že okresný súd v rámci svojho postupu opomenul urobiť výrok podľa § 281 ods.3 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia ak súd rozhodne podľa odseku 1 aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523281'&ucin-k-dni='30.12.9999' alebo [aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523281'&ucin-k-dni='30.12.9999'](http://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523281'&ucin-k-dni='30.12.9999') (tak ako tomu bolo v prejednávacom prípade), odkáže poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Preto krajský súd z podnetu sťažnosti poškodenej doplnil tento chýbajúci výrok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.